

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 19. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Torsdag den 19. februar
Tidspunkt: Kl. 13.00
Sted: Vær. 2-080

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Astrid Krag (S), Bjarne Laustsen (S), Jacob Lund (S), Helge Vagn Jacobsen (RV), Holger K. Nielsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Finn Sørensen (EL) og Jakob Ellemann-Jensen (V).

Desuden deltog: Skatteminister Benny Engelbrecht og erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen

Punkt 1. Samråd med skatteministeren vedr. samrådsspørgsmål F om udbetalingen af børnecheck til udlændinge

EUU alm. del (14) - samrådsspørgsmål F

EUU alm. del (13) – bilag 536 (kopi af svar på § 20-spørgsmål S 1218 og S 1219)

EUU alm. del (13) – svar på spørgsmål 136

EUU alm. del (13) – svar på spørgsmål 137

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (13) – bilag 650 (fortroligt) (dfbo.ft.dk) (side 1183, samråd med statsministeren vedr. velfærdsydelse 24/6-14)

EUU alm. del (13) – bilag 512 (fortroligt) (dfbo.ft.dk) (side 1031, samråd med skatteministeren og ministeren for børn, integration og sociale forhold om eksportabilitetsprincippet i forordning 883/2004 28/5-14)

Skatteudvalget var inviteret til at deltage i samrådet.

Samrådsspørgsmål F

Stillet af Finn Sørensen (EL)

”Ministeren bedes redegøre for, hvad han har gjort for at skabe overensstemmelse mellem dansk lovgivning vedrørende udbetalingen af børnecheck til udlændinge og selve administrationen af lovgivningen om børnechecken, samt hvorfor ministeren accepterer, at EU skal diktere reglerne for den danske børnecheck”.

Finn Sørensen forklarede, at ministeren den 16. december 2014 havde meddelt udvalget og Folketingets medlemmer, at han havde opgivet at finde flertal for en lovændring, der kan bringe overensstemmelse mellem praksis og dansk lov. Samme udmelding var givet til medierne den efterfølgende dag. Det var besynderligt, idet ministeren i et andet brev til Folketinget tidligere havde skrevet, at det var vigtigt at have overensstemmelse mellem den danske lov og den måde, man administrerer på. Den betragtning var Finn Sørensen helt enig i; faktisk burde det princip være helt fundamentalt i folkestyret. Hvad var bag-

grund for de to forskellige udmeldinger? Det undrede ham, at baggrunden lod til at være, at ministeren ikke kunne få flertal til at skabe overensstemmelse mellem lov og administration. Enhedslisten havde ikke hørt fra regeringen i sagen siden foråret 2014, på trods af at partiet har et stående tilbud til regeringen om at finde en forhandlingsløsning, der skal hjælpe regeringen igennem med det lovforslag, som den ikke kunne samle et flertal for.

Skatteministeren: Tak for indkaldelsen. Jeg ved jo, at mine forgængere ad flere omgange har forklaret sagen her i Europaudvalget. Jeg stiller naturligvis gerne op til det samme. I samrådsspørgsmålet bliver jeg bedt om at redegøre for, hvad jeg har gjort for at skabe overensstemmelse mellem dansk lovgivning vedrørende udbetaling af børnecheck til udlændinge og selve administrationen af lovgivningen; dernæst om jeg accepterer, at EU skal diktere reglerne for den danske børnecheck. Jeg indleder med at besvare det første spørgsmål, så vender jeg tilbage til det andet senere i mit svar.

Som det er spørgeren bekendt, har jeg sendt en orientering til Folketingets Skatte-, Social- og Europaudvalg om, at regeringen har opgivet at samle flertal bag et lovforslag, som vil bringe den danske lovgivning vedrørende anvendelsen af optjeningsprincippet for retten til børnecheck og børnetilskud fuldt ud i overensstemmelse med EU-retten. Hvorfor har jeg gjort det? Da jeg tiltrådte som skatteminister umiddelbart efter sommerferien, overtog jeg den meget omtalte sag om børnechecken fra min forgænger. Der havde været mange og lange forhandlinger i løbet af foråret, uden at der var fundet et flertal bag et lovforslag - og det selv om der som udgangspunkt var tale om et lovforslag, der blot skulle tilrette lovgivningen, så den afspejlede de faktisk gældende regler og praksis.

Forklaringen var selvfølgelig mere kompleks. Dels var sagen blevet symbolet på presset på vores velfærdssystem fra vandrende arbejdstagere. Dels var alle partier - også regeringspartierne - interesseret i at sikre, at udlændinge ikke kan komme til Danmark og ubestridt få adgang til vores velfærdsydelser. Partiernes tilgange og forslag i og uden for forhandlingerne har imidlertid været meget forskellige. Regeringen meldte fra begyndelsen ud, at vi var villige til at diskutere alle forslag. Men vi lægger vægt på, at nye initiativer skal være i overensstemmelse med EU-retten, og at initiativerne ikke har social slagside. Jeg har sjældent set så mange forslag til løsninger omtalt i medierne. Men forslagene holdt desværre ikke til en nærmere analyse. Ulemperne blev anset for at være for store. Det gjaldt f.eks. forslaget om at nedsætte daginstitutionstaksterne med et beløb svarende til børnechecken. For hvad så med alle dem, som allerede har økonomisk friplads, eller som ikke har børn i daginstitution? Det var også umiddelbart et tillokkende forslag at omlægge børnechecken til et børnefradrag i skattesystemet. Men hvad så med alle dem, som ikke har en tilstrækkelig indtægt til at kunne udnytte fradraget fuldt ud - eller som slet ikke kunne udnytte fradraget?

Det var også umiddelbart fristende at indeksere børnechecken efter leveomkostningerne i barnets bopælsland. Eller kun at udbetale børnechecken til børn, der opholder sig i Danmark. Men det er ikke i overensstemmelse med EU-reglerne. Alle forslag blev vendt og drejet. Men ingen fandt de vises sten, og der var ikke flertal for det lovforslag, som blot skulle lovfæste de allerede gældende regler og administration.

En ting kunne alle eksperter imidlertid blive enige om: Regeringen var forpligtet til at ændre sin praksis i henhold til EU-retten, selv om regeringen ikke havde fået bragt sin lovgivning i overensstemmelse med den. Regeringens forpligtelse er på intet tidspunkt blevet anfægtet af juridiske eksperter. Set med mine øjne kulminerede sagen den 8. maj 2014 – få uger før valget til Europa-Parlamentet. Her vedtog et flertal i Folketinget beslutningsforslag B60, som pålagde regeringen at administrere optjeningsprincippet i overensstemmelse med den i 2010 vedtagne lovgivning. Det kunne regeringen ikke. Det måtte regeringen ikke. Det ville have været i strid med EU-retten. Det understregede den daværende skatteminister Morten Østergaard da også over for Folketinget ved beslutningsforslagets behandling. Regeringen er blevet kritiseret for ikke at følge denne flertalsbeslutning i Folketinget. Den burde jo forpligte regeringen. Men hertil er svaret klart nej. Tilkendegivelser fra et flertal i Folketinget, f.eks. folketingsbeslutninger, ændrer ikke på regeringens forpligtelse til at administrere i overensstemmelse med gældende EU-ret.

Jeg vil godt understrege, at dette ikke er nogen nyskabelse. Den tidligere VK-regering håndterede spørgsmålet på samme måde i den såkaldte multivitaminjuicesag i 2005. Hvis nogen skulle være interesseret, vil jeg da gerne oversende den tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussens besvarelse af spørgsmål om sagen tilbage i 2005. Regeringen er altså forpligtet til at administrere i overensstemmelse med gældende EU-ret, selv om et flertal i Folketinget har tilkendegivet noget andet i et beslutningsforslag.

Hvis et flertal i Folketinget derimod havde vedtaget et lovforslag som f.eks. L 160 – altså det lovforslag, som Enhedslisten fremsatte sidste forår om børnechecken, og hvori det klart blev tilkendegivet, at regeringen skulle administrere på en måde, som ikke ville være i overensstemmelse med EU-retten - ville regeringen naturligvis skulle følge dette. Det skete som bekendt ikke.

Jeg har i forhold til det vedtagne beslutningsforslag (B 60) noteret mig, at der er identitet mellem den administrative praksis, som et flertal i Folketinget ønsker annulleret, og den administrative praksis, som regeringen har ønsket at lovfæste. Eller sagt på menneskesprog: Den beslutning, et flertal med B 60 vedtog i Folketinget, havde præcis det modsatte indhold i forhold til det lovforslag, som regeringen sendte i høring.

På den baggrund er min konklusion, at det ikke er muligt at skaffe et flertal for at bringe lovgivningen i overensstemmelse med EU-retten, sådan som regeringen ønsker. Herefter var det eneste rigtige at orientere Folketinget og Kommissionen om regeringens beslutning om at opgive lovforslaget. Regeringens forpligtelse til at administrere efter EU-reglerne forsvinder dog ikke med den beslutning. Derfor har jeg også i orienteringerne til

Folketinget og Kommissionen fortalt, at regeringen fortsat administrerer optjeningsprincippet i overensstemmelse med vores EU-retlige forpligtelser.

Hvis partiernes politiske tilkendegivelser har ændret sig, er regeringen naturligvis klar til at fremsætte et lovforslag. Vi ønsker som nævnt fortsat at få bragt lovgivningen i overensstemmelse med EU-retten. Men jeg agter ikke at genoptage forhandlingerne igen, hvis de politiske udmeldinger med hensyn til lovforslaget ikke ændrer sig. Det vil være nytteløst.

Nu vil nogen af de tilstedeværende måske påstå, at regeringen med beslutningen har gjort knæfald for EU-retten. Det mener jeg på ingen måde vi har. Jeg vil godt understrege, at Danmark har nogle EU-retlige forpligtelser, som et bredt flertal i Folketinget har tilsluttet sig. Den forordning, som koordinerer retten til børnecheck for vandrende arbejdstagere, blev forhandlet på plads i 2004. Det er forpligtelser – eller spilleregler om man vil – som den daværende VK-regering indgik på Danmarks vegne – og med bred opbakning i Folketinget. De forpligtelser respekterer vi naturligvis i regeringen. For vi kan jo ikke have et EU-samarbejde, hvor de enkelte medlemslande efter eget forgodtbefindende kun retter sig efter de regler, de selv synes er rimelige her og nu. Regeringen har derfor gjort det, vi er forpligtet til – hverken mere eller mindre. Det ville enhver ansvarlig regering have gjort.

Regeringen lægger vægt på, at Danmark er en del af det indre marked, hvor der er fri bevægelighed for varer og arbejdskraft. Det har vi stor fordel af. Prøv bare at spørge de danske virksomheder, om de ikke mener, at de har fordele af at have fri adgang til et stort hjemmemarked med ca. 500 millioner forbrugere? Når det er sagt, er formålet med den fri bevægelighed naturligvis, at man rejser efter arbejde – ikke for at få sociale ydelser. EU er ikke og må ikke udvikle sig til at være en stor velfærdsstat. Vi har et unikt, solidarisk velfærdsfund, som det ligger regeringen meget på sinde at passe på og bevare. Vi følger derfor udviklingen i udgifterne til børnecheck tæt. Som lovet i et svar til Europaudvalget i november måned vil jeg orientere Europaudvalget, så snart jeg har de opdaterede tal for antallet af modtagere og udbetalinger af børnecheck til EU/EØS-borgere.

Regeringen har som bekendt meldt ud, at der bør være mulighed for at opstille nationale værn, der kan træde i kraft, hvis EU-reglerne fører til betydelige økonomiske ubalancer. Der er også behov for drøftelser om, hvordan det sikres, at EU-reglerne fremover i højere grad afspejler en virkelighed med meget store indkomstforskelle og velfærdsniveauer blandt medlemsstaterne.

Regeringen har f.eks. i forhandlingsforløbet udtrykt sympati for forslaget om at indeksere børnechecken, så den ydelse, som udbetales, kommer til at afspejle leveomkostningsniveauet i barnets opholdsland. Forslaget kræver imidlertid en ændring af forordningen. Og forordningen kan kun ændres gennem et kvalificeret flertal. Det arbejde har regeringen prioriteret. Hvis vi skal have ændret noget i det her spørgsmål, har vi brug for mange allierede.

Derfor har vi nu, hvor Kommissionen planlægger at revidere forordningen om koordinati- on af social sikring, indledt en dialog med Kommissionen og vores øvrige EU-partnere. Ikke bare om udfordringer med retten til børnecheck men også om retten til andre vel- færdssydelsers. Det gælder både på politisk niveau og på embedsmandsniveau. Den dialog vil vi fortsætte og intensivere i den kommende tid.

I forlængelse heraf vil jeg besvare det andet spørgsmål. Spørgsmålet lyder: Hvorfor ac- cepterer ministeren, at EU skal diktere reglerne for den danske børnecheck? Hertil må jeg klart sige, at jeg ikke anerkender præmissen, for den er forkert. Det er de enkelte medlemsstater, som bestemmer, hvordan deres velfærdssystemer skal indrettes. Det blander EU sig ikke i. Hvorvidt vi skal have en børnecheck i Danmark eller ej, er helt op til Danmark selv at beslutte.

Når det er sagt, gælder der som nævnt nogle spilleregler for vores samarbejde i EU. Danmark har med sit medlemskab af EU tilsluttet sig nogle grundlæggende retsakter, der har betydning for vandrende arbejdstageres ret til ydelser. En af dem er forordningen om koordination af sociale sikringsydelsers. Forordningen koordinerer EU-landenes regler om social sikring for personer, der udnytter retten til fri bevægelighed. Der er som nævnt ikke krav i forordningen om, at de enkelte ydelser skal indrettes eller finansieres på en be- stemt måde. Det er til gengæld et grundlæggende krav efter forordningen, at man som borger i EU/EØS ikke må miste ret til ydelser ved at bevæge sig mellem EU/EØS- landene. Der gælder også et krav om ligebehandling. Disse grundlæggende spilleregler har Danmark for længe siden accepteret – og det gør regeringen naturligvis også. Det betyder imidlertid på ingen måde, at EU dikterer reglerne for den danske børnecheck.

Finn Sørensen var ikke blevet meget klogere af ministerens svar på samrådsspørgsmå- let, og den sidste del af svaret kom meget bag på ham. Ministeren anerkendte ikke præ- missen om, at man lader EU diktere, hvad reglerne skal være for udbetaling af dansk børnecheck. Han bad ministeren forholde sig til den kendsgerning, at der i gældende dansk lov om børnecheck og børnetilskud står, at det er en forudsætning for at få udbetalt børnecheck og tilskud, at barnet opholder sig i Danmark. Der står også i bemærkningerne til den lov, der blev vedtaget i 2010, at opsparingsprincippet periodeudmåling er baseret på, at arbejdstager har opholdt sig i Danmark. Regeringen administrerer altså ikke i hen- hold til dansk lov, fordi en EU-forordning dikterer, at sådanne regler ikke gælder uden- landske arbejdstagere fra EU og EØS-lande. De har derimod ret til at tage børnechecken med til hjemlandet eller sende pengene til hjemlandet, og den periode, arbejdstageren har opholdt sig i andre EU-lande, skal tilmed tælles med. Kunne ministeren bekræfte, at det er sådan, den danske lovgivning er skruet sammen, og dermed anerkende, at det er EU-lovgivningen, der dikterer, hvordan man skal administrere børnechecken i Danmark?

Ministeren havde også orienteret EU-Kommissionen om, at man har opgivet at skabe flertal for regeringens lovforslag, og at man dermed må leve videre med uoverensstem- melsen mellem dansk lov og administrationsmåde. Var der kommet en reaktion fra Kom- missionen på den orientering? Og oplevede ministeren ikke uoverensstemmelsen som et

problem? Er det ligegyldigt, hvad der står i de danske love, så længe man administrerer i henhold til EU-retten?

Skatteministeren mente at have gjort det klart, at EU-forordningen er gældende, fordi et bredt flertal i Folketinget har tilsluttet sig den. Man må derfor administrere i henhold til den. Han kunne læse den relevante del af sit samrådssvar op igen, men det ville ikke være så anvendeligt. Udvalget ville få svaret tilsendt, så Finn Sørensen kunne selv botanisere i ordlyden. EU-Kommissionen havde ikke svaret på henvendelsen, men indholdet af den kunne heller ikke komme som en stor overraskelse - hverken for Kommissionen eller for udvalget.

Finn Sørensen syntes ikke, at ministeren havde forholdt sig til spørgsmålene. Ville ministeren anerkende, at den danske lov og de regler, som EU dikterer, er modstridende? Og var det hans holdning, at så længe man administrerer i overensstemmelse med regeringens fortolkning af EU-retten, er det ligegyldigt, hvad der står i den danske lovgivning? Hvorfor så gøre sig umage med at fremsætte et lovforslag og indlede forhandlinger, hvis man bare skal rette ind efter EU?

Skatteministeren syntes, at en del af Finn Sørensens spørgsmål bar præg af hans holdning til EU som sådan. Det var fair nok, men grundlæggende måtte man fastholde, at Danmark har påtaget sig en række forpligtelser via EU-samarbejdet. Der sker på demokratisk vis gennem folkeafstemninger, og det indebærer bl.a., at forordninger går forud for dansk lovgivning. Hvis man synes, der er behov for at ændre de nuværende spilleregler for EU-samarbejdet, kan man gå via de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

Finn Sørensen gentog, at han gerne ville have ministerens svar på, om det er ligegyldigt, hvad der står i de danske lovtekster. Ministerens forgængere på posten havde brugt en del tid på at indkalde Folketingets partier til forhandlinger for at skabe et flertal for et lovforslag. Det skulle skabe den overensstemmelse, som der efter regeringens opfattelse indholdsmæssigt skulle være imellem den danske lov og den måde, regeringen administrerer på. Ergo måtte man have ment, at det var vigtigt, at der var den overensstemmelse. Når den nuværende minister opgav og ikke foretog sig yderligere, kunne man kun konkludere, at han syntes, det er ligegyldigt, hvad der står i den danske lovgivning.

Skatteministeren sagde, at han i sit svar på samrådsspørgsmålet blot havde fremsat politiske fakta. Han syntes, det var lidt spild af tid med fornyede drøftelser, for han havde ikke hørt nye synspunkter. De var yderst velkendte og havde været vendt flere gange både i Folketingssalen, i udvalget og i den offentlige debat. Man kunne godt tage drøftelsen igen, men så længe ingen ændrede position, var det naturligt at konstatere, at der ikke var en vej frem.

Finn Sørensen ville lade det statsretlige ligge lidt, idet ministerens udsagn gav anledning til at tage fat i den politiske del. Der manglede en vigtig brik i ministerens redegørelse for det historiske forløb af forhandlingerne om børnechecken: at Enhedslisten tidligt i processen havde meddelt, at partiet ville hjælpe regeringen med dens lovforslag, mod at man

sideløbende fik en aftale, der gav et markant løft til indsatsen mod social dumping. Man kunne dog ikke blive enige i forhandlingerne, men det skulle tages i betragtning, at der faktisk var et parti i Folketinget, der ville hjælpe regeringen igennem med forslaget, selv om partiet ikke mente, at ordlyden var optimal. Hvis lovforslaget var vigtigt, undrede det ham derfor, at regeringen ikke havde opsøgt andre lejligheder for at se, om det kunne lade sig gøre at få det igennem. Som eksempel nævnte Finn Sørensen, at Folketinget lige havde været igennem en finanslovsforhandling, som kunne have været en oplagt lejlighed for regeringen til at undersøge, om der måske alligevel kunne strikkes noget sammen. At regeringen ikke havde forsøgt sig mere, tolkede han også som et udtryk for, at ministeren var fløjtende ligeglad med, hvad der står i den danske lovgivning – bare man administrerer i overensstemmelse med EU-retten.

Formanden henviste til ministerens udtalelse om, at man ville intensivere dialogen med de øvrige parter og Kommissionen i den kommende tid. Hvilken tidsramme var der tale om, og hvad var det, regeringen drøftede med de andre lande? Havde regeringen stadig fokus på indeksering?

Skatteministeren understregede over for Finn Sørensen, at indsatsen mod social dumping var markant forstærket, og at SKAT ville fordoble kontrollen på området i 2015. Sidste år var der reguleringer for mere end 100 mio. kr. på området, hvilket også skyldtes den intensive kontrol. Det kunne ministeren vælge at tage som udtryk for, at regeringen har leveret de ting, som Finn Sørensen ønskede sig, og at Enhedslisten dermed var klar til at stemme for lovforslaget. Det måtte være nemt at svare ja eller nej til det, og ministeren ville da meget gerne invitere på en kop kaffe.

Til formanden sagde ministeren, at man taler med de andre lande om de forskellige muligheder. P.t. er man i gang med at afsøge, hvilke muligheder der er i de andre lande, men det er dog vanskeligt at få præcise indikationer, og dermed er det for tidligt at komme med konkrete forslag. Indeksering var selvfølgelig blandt de muligheder, man afdækkede. Regeringen ville vende tilbage til udvalget, når den havde et overblik.

Finn Sørensen sagde, at hvis ministeren satte sig lidt ind i forhandlingerne mellem regeringen og Enhedslisten i foråret 2014, ville han opdage, at de ønsker, som Enhedslisten skulle have opfyldt for at hjælpe regeringen igennem med lovforslaget, ikke var opfyldt – heller ikke med det seneste finanslovsforlig. Han havde bare nævnt, at regeringen ikke tog spørgsmålet om børnechecken op i finanslovsforhandlingerne, og at det måtte betyde, at det ikke var vigtigt for regeringen, at der er forskel på den måde, man administrerer på, og det, der står i loven. Den antagelse var blevet bekræftet, fordi han ikke kunne få et klart svar fra ministeren. Kunne Folketinget få en redegørelse for de statsretlige sider af sagen? Var det et statsretligt-juridisk problem i henhold til dansk og europæisk statsret, at regeringen administrerer i strid med gældende dansk lov? Der var behov for en mere principiel diskussion, for det kunne jo gentage sig på andre områder. Børnechecken var et slående eksempel på, at Danmark ikke selv kan bestemme, og på, at regeringen mener, at det ikke er vigtigt, hvad der står i den danske lov.

Han ønskede sig derfor en grundig redegørelse til Folketinget om, hvorvidt der er statsretlige problemer i sagen. Ville ministeren medvirke til en sådan principiel diskussion?

Formanden spurgte, om ministeren med indeksering mente indeksering af børnechecken eller indeksering af sociale ydelser i det hele taget. Ministeren havde jo selv sagt, at det var den generelle ret til velfærdsydelser, man ville drøfte. Havde Kommissionen fremsat et forslag til en revision af forordningen? Hvis ja, hvad gik det ud på, og hvad var tidsrammen? Og mente ministeren, at man forventede snart at have nogle konkrete forslag på bordet, eller betød en intensivering af dialogen, at mødeaktiviteten mellem embedsmænd og politikere ville blive speedet op?

Skatteministeren slog fast over for Finn Sørensen, at forordningen er en del af dansk lovgivning. Det burde dermed være et lovforslag, som alle partier kunne tilslutte sig, men det var en anden snak. Som bekendt havde justitsministeren tidligere været i samråd i Finansudvalget om spørgsmålet, og ministeren ville gerne samle det tidligere materiale sammen og sende det til udvalget, så man kunne få et samlet overblik.

Til formanden sagde ministeren, at det var for tidligt at sige, hvor de andre medlemslande står i debatten, men det ville man følge op på. Forventningen, hvad angår tidsperspektivet, er, at Kommissionen i slutningen af 2015 kommer med sit forslag til ændring af forordningen. Derefter vil de enkelte lande melde deres positioner ind. Man prøver at afsøge de forskellige muligheder politisk og på embedsmandsniveau. Jo tættere man kommer på et kommissionsforslag, jo mere intensivt bliver det.

Finn Sørensen spurgte til indholdet af det, som regeringen møder op med til forhandlingerne med andre lande. Var indeksering af børnechecken det eneste forslag, regeringen havde haft med? Eller havde man taget et forslag med om ikke at udbetale børnecheck, hvis børnene ikke opholder sig i Danmark? Hvis det var tilfældet, ville han meget gerne høre mere om det, for det optog i den grad sindene, da sagen kom frem. Han takkede for, at ministeren ville fremsende allerede fremstillet materiale, men han var dog ikke sikker på, at det ville besvare hans spørgsmål. Ministeren sagde, at forordningen er en del af den danske lov, og så var det, som om der slet ikke var noget problem. Måske var det tilfældet. Kunne ministeren svare på, om der var uoverensstemmelser imellem dansk lovtekst på området og den måde, som regeringen administrerer på?

Formanden pointerede, at hun var mest optaget af, hvad den danske regering kommer med i forhandlingerne med de andre lande. Hvilke andre velfærdsydelser skulle man være opmærksom på? Og hvilke elementer mener regeringen er vigtige at få ændret i en kommende revision?

Skatteministeren forsikrede Finn Sørensen om, at hvis han ikke kunne se svarene i det, ministeren ville oversende, ville han hjælpe med en yderligere afklaring. En fuld belysning kunne klares skriftligt. Han tilføjede, at det handlede om familieydelse generelt. Han kom ikke for at bede om forhandlingsmandat, men man var nede i detaljer: Danmark skal sikre sig et overblik, også over holdningerne i andre lande, og lægge et realistisk forhandlingsspor.

Finn Sørensen sagde, at der måtte være grænser for, hvor længe han skulle have det samme ikkesvar. Enhedslisten måtte se på materialet og efterfølgende drøfte i udvalget, hvilke spørgsmål man ønsker præcise svar på. Havde ministeren tænkt sig at møde op i Europaudvalget og bede om mandat i forhandlingerne? Og hvornår? Det lød nemlig, som om ministeren var langt fremme i drøftelserne og overvejelserne om, hvad der skal ske af ændringer i forordningen. Det var vel rimeligt at henvende sig til Europaudvalget, der giver regeringen mandat til det, der skal forhandles.

Formanden bebudede et skriftligt spørgsmål om, hvorvidt ministeren kunne redegøre for, hvilke ændringer der bør foretages i forbindelse med en revision af forordningen.

Skatteministeren nævnte, at det ikke lå under hans ressort at forhandle – det hørte under socialministeren. Man ville dog gerne indhente bidrag fra anden side. Når der skal gives et mandat, skulle man ikke forvente, at der ville være ham, der mødte op i udvalget. Han ville naturligvis besvare det spørgsmål, som formanden havde bebudet. For en god ordens skyld konkluderede han, at han ikke havde hørt nye synspunkter.

Formanden takkede for tilsagnet om at ville koordinere et svar fra regeringen, og for at man ville følge op i udvalget.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3371 (konkurrenceevne – indre markedsdelen) den 2.-3. marts 2015

Erhvervs- og vækstministeren meddelte, at der til rådsmødet for konkurrenceevne den 2. marts 2015 var to sager på dagsordenen. Dem ville han forelægge til orientering.

1. EU's indre marked

Erhvervs- og vækstministeren: Den første sag, jeg vil nævne til orientering, er EU's indre marked. Sagen er på dagsordenen til politisk drøftelse og vedtagelse af rådskonklusioner. På rådsmødet forventes Kommissionen at præsentere den årlige vækstundersøgelse for 2015 og præsentere den tredje søjle i Kommissionens investeringsplan for Europa, der handler om at forbedre investeringsmiljøet. Rådet forventes desuden at vedtage rådskonklusioner om det indre marked. På baggrund af Kommissionens præsentationer og de endelige rådskonklusioner forventes en politisk drøftelse om det indre marked.

a) Meddelelse fra Kommissionen vedr. den årlige vækstundersøgelse 2015

KOM (2014) 0902

Rådsmøde 3371 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

EU-note (14) – E 8 (note af 3/12-14 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 286 (side 372, senest behandlet i EUU 5/12-14)

EUU alm. del (14) – bilag 285 (fortroligt) (dtfo.dk) (side 351, lukket samråd 5/12-14 om Kommissionens vækstanalyse for 2015)

Erhvervs- og vækstministeren: Kommissionens årlige vækstundersøgelse blev præsenteret den 28. november 2014 og skød det europæiske semester for 2015 i gang. Udvalget blev orienteret om undersøgelsen den 5. december 2014 af økonomi- og indenrigsministeren. Jeg vil derfor på Konkurrenceevnerådets område blot fremhæve, at vækstundersøgelsen peger på, at det på europæisk niveau gælder om at sikre gennemførelse og videreudvikling af det indre marked – også det digitale indre marked.

Regeringen støtter initiativer, der styrker det indre marked, og som har til hensigt at skabe vækst og styrke EU's konkurrenceevne. Og vi er enige i Kommissionens ambitioner om at styrke det digitale indre marked til gavn for forbrugere og virksomheder.

b) Den tredje søjle af investeringsplanen for Europa – forbedret investeringsmiljø

KOM (2014) 0903

Rådsmøde 3371 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Økonomi- og indenrigsministeren: Kommissionen forventes også at præsentere indholdet i den tredje søjle i Junckers investeringsplan for Europa. Udvalget blev orienteret om planen i sin helhed den 5. december sidste år og den 23. januar i år af økonomi- og indenrigsministeren.

Inden for Konkurrenceevnerådets område handler den tredje søjle i investeringsplanen bl.a. om at forbedre investeringsmiljøet gennem større reguleringsmæssig forudsigelighed og fjerne hindringer for investeringer på tværs af Europa. Kommissionens regelforenklingsprogram, REFIT-programmet, er i den forbindelse et vigtigt redskab, som Kommissionen lægger op til at styrke.

Jeg kan nævne, at jeg den 29. januar havde et meget konstruktivt møde med Kommissionens næstformand, Frans Timmermans. Her havde jeg bl.a. lejlighed til at fortælle om de gode erfaringer med regeringens virksomhedsforum for enklere regler. Regeringen arbejder for, at der også på europæisk niveau skabes bedre mulighed for inddragelse af interessenter, herunder at forslag fra det danske Virksomhedsforum for enklere regler kan spilles ind i den europæiske indsats for bedre regulering, og at Kommissionen forpligter sig på et følg eller forklar-princip. Jeg kan sige, at næstformand Timmermans var ganske interesseret i forslaget.

På mødet gav jeg også udtryk for, at vi fra regeringens side generelt støtter en ambitiøs indsats for forenkling af EU-regulering. Regeringen lægger samtidig vægt på, at indsatsen ikke forringer de grundlæggende beskyttelsesniveauer, herunder særlig på arbejdsmiljøområdet.

Regeringen arbejder for, at EU-indsatsen for smart regulering sætter fokus på digitalisering. Digitale løsninger kan effektivt reducere de administrative byrder, og det bør sikres, at europæisk lovgivning er digitaliseringsparat.

c) Rådskonklusioner

– *Præsentation ved Kommissionen/ Politisk drøftelse/ Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 3371 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Erhvervs- og vækstministeren: Endelig forventes Rådet at vedtage rådskonklusioner om det indre marked. Rådskonklusionerne har til formål at styrke og videreudvikle det indre marked i EU. Konklusionerne indeholder en række konkrete initiativer, som Kommissionen opfordres til at medtage i sin kommende strategi for det indre marked. Bl.a. opfordres Kommissionen til at se nærmere på øget og forbedret brug af gensidig anerkendelse og europæiske standarder inden for varer og udvalgte industri- og servicesektorer. Desuden opfordres Kommissionen til at styrke håndhævelsen af reglerne i det indre marked og til at videreudvikle det digitale indre marked.

Regeringen kan på den baggrund tilslutte sig udkastet til rådskonklusioner.

Nikolaj Villumsen spurgte, om fjernelsen af barrierer for gensidig anerkendelse ville få konsekvenser for de områder, der er undtaget, nemlig sundhed, miljø- og forbrugerbeskyttelse.

Erhvervs- og vækstministeren svarede, at man tager spørgsmålet om gensidig anerkendelse fra sag til sag. Der er stor variation i den indflydelse, det har på gældende lovgivning, og på, hvilke områder man bevæger sig ind på.

2. EU's industrielle konkurrenceevne

a) Meddelelse fra Kommissionen vedr. den årlige vækstundersøgelse 2015"

KOM (2014) 0902

Rådsmøde 3371 – bilag 1 (samlenotat side 15)

EU-note (14) – E 8 (note af 3/12-14 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 286 (side 372, senest behandlet i EEU 5/12-14)

EUU alm. del (14) – bilag 285 (fortroligt) (dtfo.dk) (side 351, lukket samråd 5/12-14 om Kommissionens vækstanalyse for 2015)

b) Industripolitik i regi af den kommende strategi for det digitale indre marked

– *Præsentation ved Kommissionen/ politisk drøftelse*

Rådsmøde 3371 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Erhvervs- og vækstministeren: Det lettiske formandskab lægger op til en drøftelse af, hvordan industripolitikken bør afspejles i Kommissionens kommende strategi for det digitale indre marked. Strategien forventes fremlagt i maj 2015.

Strategien formodes at indeholde initiativer inden for en række områder. Det gælder bl.a. teleregulering, copyright, databeskyttelse, forbrugerbeskyttelse og frekvenspolitik. Det er sandsynligt, at Kommissionen efterfølgende vil foretage høringer inden for flere af disse områder, før eventuelle lovgivningsforslag bliver fremsat.

Fra dansk side støtter vi Kommissionens ambitioner om at styrke det digitale indre marked til gavn for forbrugerne og det brede erhvervsliv. Vi ser gerne, at der iværksættes initiativer, der skal fremme e-handel på tværs af grænser og digitalisering i industrien. Regeringen arbejder særlig for, at europæisk lovgivning gøres digitaliseringsparat, og at barrierer for anvendelse af digitale teknologier og tjenester fjernes, særlig for små og mellemstore virksomheder. Den arbejder også for, at den digitale infrastruktur forbedres. Derfor er det vigtigt for regeringen, at der i den kommende strategi for det digitale indre marked indgår initiativer, der fremmer industriel digitalisering i Europa. Dette er i tråd med regeringens strategi for Danmark som produktionsland og arbejdet i produktionspanelet.

Mødet sluttede kl. 13.56